

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208407
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214208407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudcov JUDr. Dušana Harbutu a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti odporcovi: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko A. K., E. XXXX, o zaplatenie 287,97 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 15. januára 2015 pod č.k. 5C/180/2014-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 287,97 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru. V dôvodoch písomného rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého zistil, že právny predchodca navrhovateľa M. a odporca uzavreli 22. 05. 2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a to žiadosťou o aktiváciu bankomatky Quatro, v zmysle ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcovi hotovostný limit vo výške 9.000,- Sk s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk. Odporca prečerpal limit, poslednú úhradu platby realizoval 21. 05. 2010 v sume 9,96 eura. Navrhovateľ podal žalobu na súd 29. 04. 2014. V ďalšej časti poukázal na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01. 05. 2015, ustanovenie § 100 ods.1, 2, § 101 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nárok navrhovateľa nie je daný, pretože posledná splátka bola odporcom zaplatená 21. 05. 2010 a nasledujúcim dňom mal právo vymáhať nedoplatok od odporcu. Návrh na začatie konania podal až 29. 04. 2014, po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka, preto je jeho nárok premlčaný a ako nedôvodný ho zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 OSP a odporcovi úspešnému v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože si nárok neuplatnil.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, nesprávne právne posúdenie veci. Nestotožnil sa s názorom prvostupňového súdu o začatí plynutia premlčacej doby od zaplatenia poslednej splátky 21. 05. 2010. Poukázal na rozsudok NS SR 4 Cdo 146/2008 z 31. 07. 2008, v ktorom najvyšší súd zaujal stanovisko plynutia premlčacej doby od splatnosti dlhu. Nestotožnil sa s posúdením premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka, pretože na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, lebo v danom prípade nebola zmluva o pôžičke uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, ale Obchodného zákonníka. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov a navrhol, aby odvolací

súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky § 213 ods. 2-7 OSP (§ 213 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa obmedzí len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. V prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia uvedie svoje úvahy a názory, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu.

Navrhovateľ sa podanou žalobou zo dňa 29. 04. 2014 domáhal zaplata sumy 287,97 eura s úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania. Návrh zdôvodnil uzatvorením zmluvy právneho predchodcu a odporcu dňa 28. 05. 2008, postúpením pohľadávky v sume 471,24 eura a neplnením povinnosti odporcu splácania splátok. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na premlčaní nároku navrhovateľa, premlčaciu lehotu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a začiatok plynutia premlčacej doby od zaplata poslednej splátky odporcom. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením veci - námietky premlčania podľa Občianskeho zákonníka a odvolanie navrhovateľa v tejto časti nie je dôvodné. Navrhovateľ podal odvolanie 10. 03. 2015, prvostupňový súd rozhodol 15. 01. 2015. Dňa 01. 04. 2015 nadobudol účinnosť § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Prvostupňový súd preto správne aplikoval na premlčaciu lehotu 3-ročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa ale nestotožnil s počiatkom začatia plynutia premlčacej doby od zaplata poslednej splátky odporcom. Z obsahu prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 12. 2013 (č.l.15) vyplýva, že došlo k zospoplatneniu dlhu 30. 09. 2010. Od nasledujúceho dňa mohol navrhovateľ uplatniť svoj nárok na zaplata žalovanej sumy a lehota na uplata nároku mu uplynula 30. 09. 2013. Návrh na začatie konania podal na súd 29. 04. 2014, po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože sa stotožnil s premlčaním nároku navrhovateľa, aj keď prvostupňový súd nesprávne posúdil začiatok jej plynutia, čo však v danom prípade nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 veta prvá v spojení s § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 OSP a odporcovi úspešnému v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.